

-na voeging-

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE negentiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van di 28 maart 2006 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not.nr. 66.71.9646.97.7 e.a.

Griffie nr.

I:

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

- 1. _____, zonder beroep, geboren te _____ op _____, wonende te _____ ;
- 2. _____ met ondernemingsnummer _____, met maatschappelijke zetel te _____ ;
- 3. _____, met ondernemingsnummer _____, met maatschappelijke zetel te _____ ;
- 4. _____, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Verdacht van :

Te

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- bij inbreuk op artikel 44 § 1-1., 64, eerste, tweede, derde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)

- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken,

1° beklagende / en

4° beklagende / tegen alle

* Hooge leeuw door beschikkingen van 6 april 2006 - * Hooge leeuw door het

openbaar Ministerie tegen allen beklagenden / tegen alle beschikkingen van 6 april 2006 en tegen alle beschikkingen van 7 april 2006.

* Hooge leeuw door

herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

A. de eerste op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1997 tot en met 28 februari 1997 (stuk 15) en van 5 januari 2004 tot 18 januari 2004 (stuk 96): de tweede (eigenaar), de derde (opstalhouder) en de vierde op niet nader te bepalen data, in de periode van 5 januari 2004 tot 18 januari 2004 (stuk 96):

het bouwen van een inkomportaal (stuk 1 en 89)

B. de eerste op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1997 tot en met 28 februari 1997 (stuk 15)

het plaatsen van een lichtreclame (stuk 1)

C. de eerste op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1997 tot en met 28 februari 1997 (stuk 15)

het plaatsen van een kolom met lichtbord (stuk 1)

D. de eerste op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 1997 tot en met 28 februari 1997 (stuk 15)

het plaatsen van een metalen trap aan de buitenzijde van het gebouw (stuk 1)

E. de eerste, de tweede (eigenaar), de derde (opstalhouder) en de vierde op niet nader te bepalen data in de periode van 5 januari 2004 tot 18 januari 2004 (stuk 96)

het verhogen van de vergunde voorbouw dat zich links bevindt van de inkomportaal met 2,50 meter door middel van een staalconstructie en opgevuld met groene Bardageplaten tot 6,50 meter in totaal

F. de eerste, de tweede (eigenaar), de derde (opstalhouder) en de vierde op niet nader te bepalen data in de periode van 5 januari 2004 tot 18 januari 2004 (stuk 96)

het afwerken van het inkomportaal door het plaatsen van houten ramen op eerste verdieping en het leggen van een plat dak (stuk 89);

gelegen deels in woongebied, deels in agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 32 en 40).

Met de omstandigheid voor de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F dat de eerste en de tweede (eigenaar) personen zijn die wegens hun beroep of activiteit, onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkoopt, of in huur hebben, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden in de zin van artikel 64 3de lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten tot en met 30 april 2000).

Met de omstandigheid voor de eerste en de tweede (eigenaar) dat de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (feiten vanaf 1 mei 2000).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit.

De verjaring van de strafvordering tijdig en regelmatig gestuit zijnde binnen de vijf jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd, met name en onder meer door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het proces-verbaal d.d. 22 november 2001 (stuk 23).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: drankhuis, 19 a 6 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

eigenaar grond: stichting 1984-01-01)

met ondernemingsnummer

opstal: (oprichting 1990-02-16)

met ondernemingsnummer

die de eigendomstitel hebben verkregen

eigenaar grond: krachtens de akte van inbreng verleden op 28/08/1984 geregistreerd op 29/08/1984 door

opstal: krachtens de akte tot opstalverkrijging verleden 04/07/1996 geregistreerd op 11/07/1996.

bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

het plaatsen van een houten afsluiting over een totale afstand van ongeveer 35 meter (stuk 2)

gelegen woongebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 2).

Met de omstandigheid voor de tenlastelegging dat de eerste en de tweede personen zijn die wegens hun beroep of activiteit, onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen, of in huur hebben, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden in de zin van artikel 64 3de lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten tot en met 30 april 2000).

Met de omstandigheid voor de eerste en de tweede dat de tenlastelegging gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (feiten vanaf 1 mei 2000).

De verjaring van de strafvordering tijdig en regelmatig gestuit zijnde binnen de vijf jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd, met name en ondermeer door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het proces-verbaal d.d. 1 oktober 2004 (stuk 27).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: handelshuis, 20 a

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

met zetel te

met ondernemingsnummer

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 29/03/1984 geregistreerd op 02/04/1984.

- bij inbreuk op het artikel 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het werk of de handelingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, van de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, van de beschikking van de voorzitter

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 146 al. 5°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening handelingen, werken of wijzigingen voortgezet te hebben in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding; zoals bepaald in artikel 146 5°.

In casu:

door de verbouwwerken zoals vermeld onder tenlastelegging A1 en A2 verder te zetten ondanks het stopzettingsbevel d.d. 23 oktober 1998 bekrachtigd op 26 oktober 1998.

Met de omstandigheid voor de tenlasteleggingen A en B dat de verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur heeft, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt in de zin van artikel 64 3de lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten tot en met 30 april 2000).

Met de omstandigheid dat de tenlasteleggingen A en B gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (feiten vanaf 1 mei 2000).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk 27 oktober 1998.

De verjaring van de strafvordering tijdig en regelmatig gestuit zijnde binnen de vijf jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd, met name en ondermeer door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het proces-verbaal d.d. 8 augustus 2003 (stuk 30).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: handelshuis, 20 a

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

met zetel te

met ondernemingsnummer

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 29/03/1984 geregistreerd op 02/04/1984.

1. het verharden van het terrein met stroken van afwisselend steenslag en asfalt, voorzien van verlichting, dienstig als parking op perceel (stuk 1 en 25)
2. het plaatsen van een reclametoren met verlichting op perceel (stuk 25)
3. het plaatsen van een portiershut van 2,5 meter op 1,5 meter op een betonnen sokkel met afdak van 4 meter op 4 meter, met slagbomen, op perceel (stuk 25)
4. het verharden van het terrein met stroken van afwisselend steenslag en asfalt, voorzien van verlichting, dienstig als parking op perceel (stuk 25)

gelegen in agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 1 en 33).

Met de omstandigheid voor de hoger vermelde tenlasteleggingen dat verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur heeft, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt in de zin van artikel 64 3de lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten tot en met 30 april 2000).

Met de omstandigheid dat de hoger vermelde tenlasteleggingen gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (feiten vanaf 1 mei 2000).

De verjaring van de strafvordering tijdig en regelmatig gestuit zijnde binnen de vijf jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd, met name en onder meer door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het proces-verbaal d.d. 4 januari 2002 (stuk 18).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

- perceel
- perceel

aard en oppervlakte:

- perceel garage werkplaats 59 a 40 ca
- perceel bouwland 91 a

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

- perceel met zetel te
met ondernemingsnummer
- perceel met zetel te
met ondernemingsnummer

die de eigendomstitel hebben verkregen

- perceel krachtens de akte van inbreng (kapitaalsverhoging) verleden op 28/08/1984 geregistreerd op 29/08/1984;
- perceel krachtens de akte van aankoop op 28/08/1997.

~~~~~

Gezien de beschikking dezer Rechtbank d.d. 27.6.2005 waarbij de vijf voornoemde zaken sub **I, II, III, IV en V** wegens verknochtheid en samenhang werden **samengevoegd** om door één vonnis te worden beslecht.

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak;

Gehoord de beklaagden beiden aanwezig en
vertgenwoordigd door Mter. advocaat te
in hun antwoorden;

Gehoord de beklaagde vertegenwoordigd door haar lasthebber ad
 hoc, Mter. advocaat te

Gehoord de beklaagde vertegenwoordigd door haar lasthebber ad
 hoc, Mter. advocaat te

De rechtbank werd gelast met vijf zaken waarin steeds één van
 de gedaagden is.

In het kader van een goede rechtsbedeling werden al deze zaken gevoegd.

1. De redelijke termijn

1.1. Stelling van de verdediging

In besluiten stelt beklaagde dat de strafvordering is vervallen
 wegens schending van het recht op behandeling van de zaak binnen de door artikel 6
 EVRM voorgeschreven redelijke termijn met de onmogelijkheid van de uitoefening
 van de rechten van de verdediging tot gevolg.

Ook beklaagde beroept zich in ondergeschikte orde op de overschr-
 ijding van de redelijke termijn.

1.2. Beoordeling door de rechtbank

1.2.1.

Door de verdediging wordt aldus gevraagd vast te stellen dat de publieke vordering de
 redelijke termijn van vervolging (art. 14.3.c B.U.P.O. en art. 6.1 E.V.R.M.) over-
 schreed.

1.2.2

De grondslag van de problematiek van de overschrijding van de redelijke termijn is te
 vinden in artikel 6, eerste lid, E.V.R.M. en artikel 14, derde lid, B.U.P.O. die bepalen
 dat eenieder, tegen wie een strafvervolging is ingesteld, het recht heeft op een berech-
 ting binnen een redelijke termijn.

Het E.V.R.M., noch het B.U.P.O. bepalen welke rechtsgevolgen aan een overschrijding
 van de redelijke termijn moeten verbonden worden.

Ook het Europees hof voor de rechten van de mens laat in het midden welke de sanctie

is bij het overschrijden van de redelijke termijn. Er wordt enkel geoordeeld dat het herstel een passend en voldoende compensatie moet uitmaken voor de overdreven lange duur van de procedure. Wel is er zekerheid over het feit dat schadevergoeding geen vorm van herstel kan zijn (E.H.R.M. 6 juli 1984, Farragut t. Frankrijk, Déc.Rapp. vol.39, 195-196).

Het hof van cassatie heeft in zijn arresten van 1 februari 1994 (Cass. 1 februari 1994, T.G.R. 1994, 128) en 9 december 1997 (Cass. 9 december 1997, R.W. 1998-99, 14) in duidelijke bewoordingen gezegd dat de onontvankelijkheid of het verval van de strafvordering geen gevolg kan zijn van de overschrijding van de redelijke termijn.

In een arrest van het hof van cassatie d.d. 29 juni 1999 (Cass. 29 juni 1999, R.W. 2000-2001, 125) is het hof niet meer zo formeel, gezien wordt gesteld dat de overschrijding van de redelijke termijn op zich een krenking oplevert van een aan de verdachte of beklaagde door artikel 6.1. E.V.R.M. verleend fundamenteel recht en dat het aan de rechter staat te oordelen welk gevolg aan een overschrijding van de redelijke termijn moet worden verleend.

In zijn arrest van 2 februari 2000 (Cass. 2 februari 2000, onuitg.) stelt het hof van cassatie dat uit de vaststelling dat de redelijke termijn is overschreden het vonnisgerecht niet kan afleiden dat de strafvordering niet ontvankelijk is.

In zijn arrest van 20 juni 2000 (Cass. 20 juni 2000, T.G.R. 2000, 263) stelt het hof van cassatie "dat de appelrechters ten onrechte ervan uitgaan dat naar analogie met de verjaring van de strafvordering, de miskenning van de redelijke termijn enkel het verval van de strafvordering tot gevolg kan hebben."

1.2.3

Aan de discussie over welke de rechtsgevolgen zijn bij een overschrijding van de redelijke termijn werd verholpen met de wet van 30 juni 2000 tot invoering van een artikel 21ter in de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering (B.S. 2 december 2000).

De problematiek met betrekking tot het overschrijden van de redelijke termijn wat betreft de duur van de strafvervolgung, is thans geregeld bij artikel 21ter van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering ingevoerd bij vermelde wet van 30 juni 2000 en van toepassing vanaf 12 december 2000. Art. 21ter V.T. Sv. stelt: "*Indien de duur van de strafvervolgung de redelijke termijn overschrijdt, kan de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldverklaring uitspreken of een straf uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf.*

Wanneer de veroordeling bij eenvoudige schuldverklaring wordt uitgesproken wordt de verdachte veroordeeld in de kosten en, zo daartoe aanleiding bestaat, tot teruggave. De bijzondere verbeurdverklaring wordt uitgesproken."

1.2.4

De rechtbank is van oordeel dat wanneer de overschrijding van de redelijke termijn wordt vastgesteld zonder dat hierdoor de rechten van verdediging worden geschonden of geschaad, enkel toepassing kan worden gemaakt van artikel 21ter van de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering.

Zonder reeds een oordeel te vellen of de redelijke termijn al dan niet is overschreden, kan de rechtbank nu reeds vaststellen dat de rechten van verdediging hoe dan ook niet

zijn geschonden. Integendeel werd de beklaagden ruim de mogelijkheid geboden om verklaringen af te leggen, kennis te nemen van het dossier en hun verdediging degelijk voor te bereiden, wat zij ook effectief hebben gedaan.

Gegeven wat voorafgaat kan er derhalve enkel sprake zijn van de toepassing van artikel 21ter voornoemd, bij overschrijding van de redelijke termijn.

Gezien dit een aspect van de strafmaat betreft dient eerst de gegrondheid van de strafvordering te worden nagegaan.

2. De gegrondheid van de strafvordering

2.1. In zaak met notitienummer 66.71.9646/97/7, hierna de zaak I genoemd

Betreft inbreuken op de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw, meer bepaald werken te hebben uitgevoerd zonder de vereiste vergunning.

2.1.1. Het bouwen van een inkomportaal (tenlastelegging A)

Deze tenlastelegging heeft betrekking op eerste beklaagde
tweede beklaagde (eigenaar), derde beklaagde
(opstalhouder - uitbater) en vierde beklaagde

Het betreft het bouwen van een inkomportaal aan Dit
gebeurde in twee fasen, meer bepaald begin 1997 (enkel ten laste van
] en begin 2004 (ten laste van de vier beklaagden).

Bij zijn verhoor d.d. 09 mei 2001 (stuk 15) gaf toe deze werken
te hebben uitgevoerd zonder vergunning.

Hij stelde dat de architect de trappen met het lichtbord had vergeten te tekenen op het
plan. Hij stelde zelf de werken te hebben uitgevoerd.

Volgens werden de werken aangevat begin 1997 tot februari
1997.

Op 15 januari 2004 werd vastgesteld dat bijkomende werken waren uitgevoerd aan het
inkomportaal (stuk 89).

verklaarde d.d. 09 april 2004 terzake (stuk 96) o.a.:

*"(...) De werken (...) werden in mijn opdracht uitgevoerd in eigen beheer; er kwam
geen architect aan te pas.*

De werken duurden slechts één week, zijnde de tweede week van januari 2004.

*De werken werden uitgevoerd zonder stedenbouwkundige vergunning, ik dacht dat dit
mocht zonder. (...)"*

is de zaakvoerder van sedert 22 okto-
ber 1997. Voordien was er de zaakvoerder.
is gedelegeerd bestuurder van de

is de eigenaar van de grond en het gebouw.
staat in voor de uitbating.

De tenlastelegging A is aldus afdoende bewezen in hoofde van eerste beklagde en, wat betreft de feiten van januari 2004, ook in hoofde van vierde beklagde en zaakvoerder van derde beklagde. Als zaakvoerder diende zij in elk geval op de hoogte te zijn van de door gepleegde stedenbouwkundige inbreuken. Haar niet reageren wijst er duidelijk op dat zij met de wederrechtelijke verbouwingen akkoord ging. De verbouwingen hielden trouwens intrinsiek verband met de doelstellingen van derde beklagde, zijnde de vennootschap waarin zij de officiële zaakvoerder is.

De strafrechtelijke inbreuk omschreven onder deze tenlastelegging met betrekking tot de feiten gepleegd in januari 2004, dienen eveneens te worden toegerekend aan de tweede, de derde beklagde en de vierde beklagde. Uit de verklaring van de eerste beklagde blijkt dat de werken werden uitgevoerd zonder de vereiste bouwvergunning. In het belang van haar vennootschap liet tweede beklagde die verbouwingen toe. Aldus blijkt dat bewust en wetens en willens door eerste en tweede beklagde de inbreuken werden gepleegd. Deze inbreuken werden gepleegd voor rekening van de tweede en de derde beklagde. De ten laste gelegde feiten hebben intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel van tweede en derde beklagde. Van toepassing van artikel 5, tweede lid van het Strafwetboek – of de zogenaamde decumul – kan derhalve geen sprake zijn.

Gegeven wat voorafgaat is deze tenlastelegging in hoofde van de vier beklagden afdoende bewezen.

2.1.2. Het plaatsen van een lichtreclame (tenlastelegging B)

Betreft een tenlastelegging in hoofde van eerste beklagde
De feiten hebben betrekking op de eerste werken waarbij een inkomportaal werd opgericht zonder de nodige vergunningen. Het betreft de periode januari-februari 1997 (zie hierboven onder 2.1.1.). Kwestieus inkomportaal werd opgericht met een lichtreclame bovenaan vermeldende de naam van met name
Deze lichtreclame werd geplaatst zonder de vereiste vergunning.
Beklagde gaf dit bij zijn verhoor d.d. 09 mei 2001 ook toe (stuk 15).

Deze tenlastelegging is afdoende bewezen in hoofde van eerste beklagde

2.1.3. Het plaatsen van een kolom met lichtbord (tenlastelegging C)

Deze feiten worden enkel aan eerste beklagde ten laste gelegd en dateren uit dezelfde periode als de feiten omschreven onder de tenlastelegging B.
stelde dat de architect het lichtbord was vergeten te tekenen op het plan.
Het lichtbord werd derhalve geplaatst zonder de vereiste vergunning.

Deze tenlastelegging is afdoende bewezen in hoofde van

2.1.4. Het plaatsen van een metalen trap aan de buitenzijde van het gebouw (tenlastelegging D)

Ook deze tenlastelegging stamt uit dezelfde periode als de onvergunde werken omschreven onder de tenlasteleggingen A (eerste periode), B en C.

De feiten worden derhalve enkel aan eerste beklagde ten laste gelegd.

De metalen trap werd gebouwd achteraan het gebouw, meer bepaald aan de strook van 3,05 meter die volgens de vergunning diende te worden gesloopt.

Op het ingediende bouwplan werd de grens aangeduid tussen woongebied en agrarisch gebied. Hierbij werd een bufferzone voorzien. Om deze te realiseren diende de laatste 3,05 meter van het gebouw te worden afgebroken. Op het goedgekeurde plan staat dit uitdrukkelijk vermeld (stuk 53).

Deze laatste 3,05 meter werden niet afgebroken. De metalen trap werd er tegen gebouwd.

De tenlastelegging D is derhalve afdoende bewezen in hoofde van eerste beklagde

2.1.5. Het verhogen van de vergunde voorbouw die zich links bevindt van het inkomportaal met 2,50 meter door middel van een staalconstructie en opgevuld met groene platen tot 6,50 meter in totaal (tenlastelegging E)

Deze tenlastelegging is voorzien tegen de vier beklagden omdat de werken werden uitgevoerd in de loop van januari 2004, meer bepaald op hetzelfde ogenblik dat de bijkomende werken werden uitgevoerd aan het inkomportaal (tenlastelegging A, tweede periode).

Bij zijn verhoor d.d. 09 april 2004 (stuk 96) diende toe te geven dat de werken werden uitgevoerd zonder stedenbouwkundige vergunning. Als zaakvoerder van derde beklagde wijst het niet reageren van vierde beklagde op haar akkoord met deze wederrechtelijk uitgevoerde verbouwing met het oog op de doelstellingen van haar vennootschap.

De strafrechtelijke inbreuken omschreven onder deze tenlastelegging dienen eveneens te worden toegerekend aan de tweede en de derde beklagde. Uit de verklaring van de eerste beklagde blijkt dat de werken werden uitgevoerd zonder de vereiste bouwvergunning. Aldus blijkt dat bewust en wetens en willens door eerste en tweede beklagde de inbreuken werden gepleegd. Deze inbreuken werden gepleegd voor rekening van de tweede en de derde beklagde. De ten laste gelegde feiten hebben intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel van tweede en derde beklagde. Van toepassing van artikel 5, tweede lid van het Strafwetboek – of de zogenaamde decumul – kan derhalve geen sprake zijn.

De tenlastelegging E is dan ook afdoende bewezen in hoofde van de vier beklagden.

2.1.6. Het afwerken van het inkomportaal door het plaatsen van houten ramen op de eerste verdieping en het leggen van een plat dak (tenlastelegging F)

Ook deze werken werden in januari 2004 uitgevoerd zonder enige vergunning en tevens in het belang en voor rekening van tweede en derde beklagde.

Er kan dan ook geen enkele twijfel bestaan over het bewezen zijn van de tenlastelegging F in hoofde van de vier beklagden.

2.2. In zaak met notitienummer 66.L4.2521/00/7, hierna de zaak II genoemd

Betreft een inbreuk op de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw, meer bepaald werken te hebben uitgevoerd zonder de vereiste vergunning door het plaatsen van een houten afsluiting over een totale afstand van ongeveer 35 meter in een woongebied (stuk 2).

De feiten worden ten laste gelegd aan _____ en

verklaarde terzake o.a. (stuk 9):

"(...) De werken werden aangevat in de loop van 1999 en door mij zelf uitgevoerd. Voor deze werken werd geen architect aangesproken. Ik wist niet dat voor dergelijke werken een vergunning diende aangevraagd te worden. (...)"

Ook deze inbreuken werden bewust en wetens en willens gepleegd in het belang en voor rekening van tweede beklagde

De enige tenlastelegging in de zaak II is afdoende bewezen in hoofde van de beide beklagden.

2.3. In zaak met notitienummer 66.14.4791/98/7, hierna de zaak III genoemd

Het betreft het uitvoeren van werken zonder stedenbouwkundige vergunning (tenlastelegging A.1 en A.2) en het voortzetten van deze werken in strijd met het bevel tot staking, meer bepaald het stopzettingsbevel d.d. 23 oktober 1998 dat werd bekrachtigd op 26 oktober 1998.

De werken hebben betrekking op het over bouwen van de bestaande luifel en trap, die dienst doen als toegang tot _____ waardoor het volume van de _____ werd uitgebreid (tenlastelegging A.1) en op het plaatsen van een reclameluifel aan de ingang van _____ (tenlastelegging A.2).

Deze feiten worden aan _____ ten laste gelegd.

Gegeven de vaststellingen (stukken 2 e.v.) en de verklaring van _____ (stuk 14) bestaat er geen twijfel over het bewezen zijn van voornoemde tenlasteleggingen onder A en B in hoofde van _____

2.4. In zaak met notitienummer 66.71.4277/97/3, hierna de zaak IV genoemd

Deze tenlastelegging heeft betrekking op het verder bouwen van een _____ zonder eerst het achterste deel te hebben afgebroken conform de bouwvergunning afgeleverd door het College van burgemeester en schepenen d.d. 03 juni 1996.

Eerste beklagde _____ werd gedagvaard als bouwheer.
Tweede beklagde _____ werd gedagvaard als architect.

Er dient te worden opgemerkt dat de dagvaarding enkel deze stedenbouwkundige inbreuk uitdrukkelijk in de tenlastelegging omschrijft en er dus geen andere stedenbouwkundige inbreuken worden voorzien.

De voorziene inbreuk heeft dan ook enkel betrekking op de periode vanaf 29 april 1996, zijnde de datum van het weigeringsbesluit tot het verlenen van een bouwvergunning wegens het ontbreken van een bufferstrook van vijf meter tussen het gebouw en het achterliggende agrarische gebied. Op 03 juni 1996 werd er dan toch een vergunning afgeleverd onder de uitdrukkelijke voorwaarde om eerst de laatste 3,05 meter van het gebouw af te breken. Deze afbraak was noodzakelijk om de vereiste bufferzone van vijf meter te bereiken.

De periode van de tenlastelegging dient dan ook te worden heromschreven als volgt:
*op niet nader te bepalen data, in de periode van
29 april 1996 tot 27 mei 1997"*

2.4.1. In hoofde van

Bij proces-verbaal d.d. 27 mei 1997 werd er ten laste van _____ vastgesteld dat hij verder bouwde aan _____ ondanks het feit dat hij eerst de laatste 3,05 meter van zijn gebouw moest afbreken.

Aan _____ werd d.d. 27 mei 1997 een bevel tot stopzetting van de bouwwerken betekend. Aan _____ mocht maar verder worden gebouwd nadat eerst het achterste gedeelte werd afgebroken.

Dit bevel werd d.d. 27 mei 1997 door de burgemeester van _____ bekrachtigd.

Volgens de dienst ruimtelijke ordening van _____ moest er tussen het bebouwde deel en het aangrenzend agrarisch gebied, minstens een bouwvrije strook zijn van vijf meter; doordat de laatste 3,05 meter van het gebouw niet eerst werden afgebroken was de bouwvrije strook geen vijf meter.

Bij zijn verhoor d.d. 25 augustus 1997 verklaarde _____ o.a. (stuk 7):
"(...) Ik kreeg kennis van het feit dat ik eerst de laatste 3,05m van het gebouw moet afbreken alvorens de werken verder uit te voeren. Dit laatste deel van het pand staat er nog. Het staat er al sinds '95. Het hele gebouw staat in feite 3m te ver achteruit. Dit door het feit dat ze mij een verkeerde rooilijn hebben gegeven. staat nog volledig in de bouwzone. De neven liggende gebouwen staan op dezelfde rooilijn.

Ik kreeg van het _____ bestuur de raad, voor wat die 3,05m betreft, een regularisatieaan-

vraag in te dienen. Het bewuste gedeelte werd met een scheidingsmuur van de rest van het gebouw afgescheiden en zal in zijn onafgewerkte toestand blijven staan zolang het niet is geregulariseerd. Zulks werd met de burgemeester overeengekomen. (...)"

Op 10 augustus 2001 nam de politie van _____ contact op met de dienst Stedenbouw. Uit dit contact bleek dat er nog geen regularisatieaanvraag werd ingediend. Bij nazicht d.d. 23 april 2002 werd vastgesteld dat er nog steeds geen aanvraag tot regularisatie werd ingediend.

Bij een plaatsbezoek op 06 maart 2003 werd vastgesteld dat er aan de situatie nog niets was veranderd, m.a.w. er werd nog niets gesloopt. Een regularisatieaanvraag was evenmin ingediend.

Op 14 oktober 2003 vorderde het college van burgemeester en schepenen het uitvoeren van aanpassingswerken (afbraak), gekoppeld aan een dwangsom (stukken 39 e.v.).

Bij schrijven d.d. 08 juli 2004 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich bij de voornoemde vordering van het college van burgemeester en schepenen aan en maakte deze vordering tot de zijne (stuk niet genummerd in het strafdossier).

Ongeacht wat beklagde _____ ook aanhaalt en beweert, is de zaak heel simpel.

Op 29 april 1996 werd een bouwvergunning geweigerd omdat er geen bufferzone was voorzien tussen het woongebied en het agrarisch gebied.

Op 03 juni 1996 werd een bouwvergunning verleend omdat de gevraagde bufferstrook van 5 meter werd voorzien en zou worden gerealiseerd door de afbraak van de laatste 3,05 meter van het gebouw.

De werken werden uitgevoerd zonder rekening te houden met deze essentiële voorwaarde, zijnde de basis van het uiteindelijk gunstig advies voor de bouwvergunning. Een regularisatie kan dan ook nooit worden bekomen.

Van verjaring kan er geen sprake zijn gezien werd vastgesteld dat er op 27 mei 1997 nog werken werden uitgevoerd in strijd met de essentiële voorwaarde van de bouwvergunning. Stopzetting werd op die datum bevolen.

Op 22 mei 2002, dus binnen de vijf jaar, werd de strafvordering nog geldig gestuit door een schrijven uitgaande van de procureur des Konings, gericht aan het college van burgemeester en schepenen (stuk 28).

Er kan dan ook niet de minste twijfel bestaan met betrekking tot het bewezen zijn van deze tenlastelegging in hoofde van beklagde

2.4.2. In hoofde van

Zoals hierboven reeds gesteld heeft de tenlastelegging betrekking:

- enerzijds op de periode vanaf 29 april 1996 waarbij de bouwvergunning werd geweigerd wegens een te kleine bufferzone tussen het gebouw en het achterliggend agrarisch gebied en het toch nog verder uitvoeren van werken aan het

gebouw;

- anderzijds op de periode vanaf 03 juni 1996 waarbij verder aan het gebouw werd gebouwd in strijd met de verleende bouwvergunning, in casu werden de laatste 3,05 meter van het gebouw niet eerst afgebroken.

stelt in besluiten dat hij niet betrokken was bij eventuele werken die zouden uitgevoerd zijn na het verkrijgen van de regularisatievergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen op 03 juni 1996. Volgens was op het ogenblik van het afleveren van voormelde vergunning zijn opdracht beëindigd.

Van bij de aanvang van de werken in 1995 was toezicht houdend architect. Hij staat ook vermeld als architect op het plan van de regularisatieaanvraag, dat resulteerde tot de bouwvergunning d.d. 03 juni 1996.

Hij verklaarde d.d. 25 augustus 1997 terzake o.a. (stuk 8):

"(...) In opdracht van de (...) heb ik het plan getekend voor het verbouwen en uitbreiden van een bestaande (...).

Ik was belast met toezicht op de werken. (...) Ik ben op de hoogte van het feit dat eerst de laatste 3,05m van het gebouw moet worden afgebroken alvorens verder te werken. Dit stond in de vergunning 28076/96/259.

Deze laatste 3,05m werden nooit afgebroken omdat er een regularisatieaanvraag in de maak is. (...)

Die bewuste 3,05m is door een muur van de rest van het gebouw afgesloten en is niet in gebruik.

Ik herneem, de regularisatieaanvraag voor die laatste 3,05m werd reeds ingediend, nl. op 26.05.97, maar werd teruggezonden wegens het niet volledig zijn volgens de aanstellijst van Stedenbouw.

Ik verwacht dat de aanvraag binnen de 14 dagen opnieuw zal worden ingediend. (...)"

Hieruit blijkt dat in mij 1997 nog steeds toezichthoudend architect was en derhalve medeverantwoordelijkheid draagt voor het niet naleven van de bouwvergunning door

De tenlastelegging, zoals aangepast qua periode, is dan ook in hoofde van beklagde afdoende bewezen.

2.5. In zaak met notitienummer 66.71.7805/97, hierna de zaak V genoemd

Betreft inbreuken op de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw, meer bepaald werken te hebben uitgevoerd zonder de vereiste vergunning, in casu:

- het verharderen van het terrein met stroken van afwisselend steenslag en asfalt, voorzien van verlichting, dienstig als parking op perceel
- het plaatsen van een reclametoren met verlichting op perceel
- het plaatsen van een portiershut van 2,5 meter op 1,5 meter op een betonnen sokkel met afdak van 4 meter op 4 meter, met slagbomen, op perceel
- het verharderen van het terrein met stroken van afwisselend steenslag en asfalt, voorzien van verlichting, dienstig als parking op perceel

Deze feiten worden

ten laste gelegd.

Uit het onderzoek is gebleken dat
enige vergunning.

leze werken uitvoerde zonder

Bij schrijven van 09 juni 2005 vordert het college van burgemeester en schepenen het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat en dit tegen een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging.

Gelet op de concrete vaststellingen, zoals die blijken uit het strafdossier (zaak V), kan er niet de minste twijfel bestaan over het bewezen zijn van het aan
en laste gelegde in zaak V.

3. De straftoemeting

3.1. De redelijke termijn

Gegeven het gestelde hierboven onder **1. De redelijke termijn** kan er derhalve enkel sprake zijn van de toepassing van artikel 21 *ter* voornoemd, bij eventuele overschrijding van de redelijke termijn.

Bij de beoordeling van een eventuele overschrijding van de redelijke termijn dient rekening te worden gehouden met de volgende aspecten:

Complexiteit van de zaak

De zaak vertoont wel degelijk een relatief complex karakter door de voortdurende inbreuken en regularisatieprocedures of beloften hiertoe.

De laatste inbreuken situeren zich in januari 2004.

Gedrag van de beklaagden

De houding van beklaagde heeft wel degelijk een invloed gehad op de duur van het onderzoek. Hij bleef de inbreuken opstapelen. Hij beloofde steeds aanvragen tot regularisaties in te dienen. Dit bleef doorgaans bij beloften. Hij was moeilijk vindbaar voor verhoor. Hij kwam zijn beloften met de stedelijke overheid niet na. Voortdurend diende te worden nagegaan welke de evolutie was op de plaats waar de verbouwing werden uitgevoerd.

Gedrag van de gerechtelijke overheid

Er kan niet gesteld worden dat de procureur des Konings getalmd heeft in het opvolgen van de zaak.

Regelmatig diende het standpunt van de AROHM te worden gevraagd en de plaatselijke toestand te worden nagegaan.

Regelmatig diende te worden nagegaan of er al dan niet een regularisatieaanvraag werd

ingediend. diende dan regelmatig opnieuw te worden verhoord doch reageerde dikwijls niet op de uitnodigingen door de politiediensten. Ook bij de stedelijke overheid dienden adviezen te worden ingewonnen en gevraagd naar eventuele herstellvorderingen.

Een laatste herstellvordering uitgaande van AROHM dateert van 08 juli 2004. De hierop volgende verhoren van en gebeurden moeizaam. kon moeilijk worden aangetroffen. Zij kon uiteindelijk op 24 februari 2005 worden verhoord. reageerde niet op de uitnodigingen. Dit werd de procureur des Konings gemeld bij proces-verbaal van 04 maart 2005.

In april 2005 werd er gedagvaard en de zaak werd op 27 juni 2005 voor de vonnisrechter ingeleid.

Gegeven wat voorafgaat is de rechtbank van oordeel dat er zich geen overschrijding van de redelijke termijn heeft voorgedaan.

3.2. De strafmaat

3.2.1.

De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen in de zaken gekend onder I, II, III, VI en V zijn in hoofde van

de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven telkens slechts één straf te worden uitgesproken.

3.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

3.3

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren. Het gaat niet op een stedenbouwkundige vergunning te bekomen en daar dan naar eigen goeddunken van af te wijken, ongeacht de motieven hiertoe. Voor beklaagden

geldt bovendien dat zij handelden als professionelen in de bouwsector, wat volgens DORO een verzwarende omstandigheid uitmaakt. In beginsel is enige gestrengheid in de bestraffing dan ook vereist, zeker in hoofde van de

eerste beklagde die het vanzelfsprekend vindt om bouwwerken uit te voeren in strijd met de bekomen bouwvergunning of gewoonweg verbouwingen doet zonder enige vergunning.

3.4

Beklaagde is thans jaar. Hij werd reeds eerder veroordeeld (1993 en 1999) wegens stedenbouwkundige inbreuken en geeft dan ook blijk van een zekere hardleersheid. Hij liep daarnaast nog talrijke veroordelingen op wegens o.a. diefstal, oplichting, heling en valsheid in geschriften.

Beklaagde is thans jaar. Zij beschikt over een onberispelijk strafrechtelijk verleden, wat mildheid in de bestraffing toelaat, temeer haar rol eerder beperkt is.

Beklaagde is thans jaar. Hij beschikt over een onberispelijk strafrechtelijk verleden, wat mildheid in de bestraffing toelaat, temeer ook zijn rol eerder beperkt is. Beklaagde is geen zelfstandig architect meer. Wat hem betreft dient ook rekening te worden gehouden met het tijdsverloop sedert de feiten die in zijn hoofde bewezen zijn.

is een immobiliënvennootschap die opgericht werd in 1983 en die over een blanco strafregister beschikt.

is een vennootschap die tot doel heeft het uitbaten van en Deze vennootschap werd opgericht in 1990. Deze vennootschap werd in 2002 bij verstek veroordeeld wegens een stedenbouwkundige inbreuk.

3.5

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

3.6

Gegeven hetgeen voorafgaat komt het de rechtbank passend en rechtmatig voor om voor de hiervoor omschreven feiten in hoofde van beklagden de in het beschikkend gedeelte van dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen.

3.7

Door de raadsman van beklagde werd in ondergeschikte orde gev-

raagd hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen.

Opschorting van de uitspraak van veroordeling is voornamelijk ontstaan vanuit de bekommernis de korte (effectieve) gevangenisstraffen te vermijden (C. Van den Wyn-gaert, *Strafrecht, strafprocesrecht en internationaal strafrecht, Maklu*, 2003, 418). Daarenboven is het een sanctiemaatregel die de declassering van de betrokkene kan verhinderen: gezien er geen veroordeling wordt uitgesproken, zal de rechterlijke beslissing na afloop van de proeftermijn niet vermeld worden in het strafregister van de betrokken beklagde (L. Dupont, R. Verstraeten, *Handboek Belgisch strafrecht, Acco*, 1989, 939).

Gezien de rechtbank van oordeel is dat aan beklagde alleszins geen gevangenisstraf dient te worden opgelegd, is de bekommernis om een korte gevangenisstraf te vermijden niet aan de orde. De opschorting die een uitdrukkelijk gunst is, dient in huidig geval dan ook voornamelijk vanuit het criterium van het gevaar voor declassering bij een veroordeling te worden beoordeeld. De rechtbank is hierbij van oordeel dat het opleggen van een geldboete – zelfs met uitstel, in concreto de declassering van beklagde kan veroorzaken, wat niet in verhouding zou staan met de concrete feiten en het aandeel van deze beklagde. Als architect houdt een veroordeling wegens stedenbouwkundige inbreuken alleszins een professioneel risico in, wat thans dient vermeden te worden.

3.7

De beklagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan voor hen dan ook telkens uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor de opgelegde geldboete, zoals in het beschikkend gedeelte van dit vonnis nader bepaald.

Wat betreft beklagde houdt de rechtbank rekening met zijn hardleersheid inzake stedenbouwkundige inbreuken, zodat het verlenen van uitstel in die omstandigheden niet passend zou zijn.

Gezien ook de eveneens reeds werd veroordeeld wegens een stedenbouwkundige inbreuk wordt ook aan deze beklagde geen uitstel verleend.

4. De herstellvorderingen

4.1

Bij brief d.d. 14 oktober 2003 vorderde het college van burgemeester en schepenen van in de zaak gekend onder I, het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat. Dit impliceert het herstel van de toestand in overeenstemming met de vergunning verleend op 03 juni 1996 voor de regularisatie van het verbouwen en uitbreiden van de door de volledige afbraak van alle constructies vermeld in het proces-verbaal van 20 november 1997 met nummer

(inkomportaal met lichtreclame, metalen trap, kolom met lichtreclame), het verwijderen van alle vloerplaten en funderingen, het verwijderen van alle (afbraak)materialen naar een daartoe bestemde stortplaats en het herstellen van het maaiveld in de oorspronkelijke staat en tot het oorspronkelijke niveau, gekoppeld aan een dwangsom van 250,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich bij brief d.d. 08 maart 2004 aan bij de vordering tot herstel van het college.

Deze herstellvordering heeft betrekking op de bewezen tenlasteleggingen waarvoor uitsluitend beklagde wordt vervolgd.

4.2

Bij brief d.d. 14 oktober 2003 vorderde het college van burgemeester en schepenen van **in de zaak gekend onder IV**, het herstel van de toestand in overeenstemming met de vergunning verleend op 03 juni 1996 (1996/259) voor de regularisatie van het verbouwen en uitbreiden van de door volledige afbraak van de laatste 3,05 meter van het gebouw, het verwijderen van alle vloerplaten en funderingen in deze laatste 3,05 meter van het gebouw, het verwijderen van alle (afbraak)materialen naar een daartoe bestemde stortplaats, het herstellen van het maaiveld in oorspronkelijke staat en tot het oorspronkelijk niveau, beplanten van de bufferstrook t.o.v. het agrarisch gebied met groenblijvende planten en sierheesters, binnen het eerstvolgende plantseizoen en blijvend te onderhouden, gekoppeld aan een dwangsom van 250,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich bij brief d.d. 08 maart 2004 aan bij de vordering tot herstel van het college.

Deze herstellvordering heeft betrekking op feiten waarvoor worden vervolgd.

4.3

Bij brief d.d. 09 juni 2005 vorderde het college van burgemeester en schepenen van de **in de zaak gekend onder V**, het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat wat betreft de reclametoren met verlichting, de portiershut, de slagbomen en de asfaltstroken (perceel

Dit impliceert op perceel

- volledige afbraak van de reclametoren met verlichting, portiershut op een betonnen sokkel, slagbomen, asfaltstroken
- verwijderen van alle vloerplaten, funderingen en asfaltstroken
- verwijderen van alle (afbraak)materialen naar een daartoe bestemde stortplaats
- herstellen van het maaiveld in oorspronkelijke staat en tot het oorspronkelijk niveau,

gekoppeld aan een dwangsom van 250,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het von-

nis binnen de gestelde termijn.

De herstellvordering heeft betrekking op feiten waarvoor enkel wordt vervolgd

4.4

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de GSI of het CBS van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens recente en door deze rechtbank bijgevallen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie rolnummer en nummer zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

4.5

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtreding behoudt. De met de wet

strijdige toestand die door dit misdrijf werd veroorzaakt en die nog steeds bestaat, moet gestaakt worden, zodat de herstellvordering dient te worden ingewilligd.

4.6

De ingediende herstellvorderingen zijn naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de misdrijven omschreven onder de tenlasteleggingen in de zaken onder I, IV en V een einde te stellen en leggen aan de beklaagde en enkele de herstellvordering in de zaak IV) geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvorderingen werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissingen werden genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvorderingen stroken dan ook met de wet en werden uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvorderingen moeten dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

Dat de herstellvorderingen bij beklaagde thans als kennelijk onredelijk zouden overkomen, is louter en alleen een gevolg van de eigen beslissing van de beklaagde om, goed bewust van het wederrechtelijk karakter van deze zonder vergunning of in strijd met de vergunning uitgevoerde constructies, deze toch in stand te houden, duidelijk met een economisch oogmerk. Het feit dat beklaagde voor een voldongen feit gezorgd heeft, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstellvorderingen.

4.5

Door het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werden, zoals vermeld, gevraagd dwangsommen op te leggen. Dwangsommen van 250,00 euro per dag moeten als een gepaste aansporing worden beschouwd voor beklaagde en beklaagde enkel wat betreft de dwangsom gekoppeld aan de vordering tot herstel in de zaak IV) om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

4.6

Artikel 198bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals ingevoegd door artikel 11 van het voormelde decreet van 4 juni 2003, bepaalt dat de regels inzake het in te winnen eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd. Op 16 december 2005 werd het huishoudelijk reglement goedgekeurd.

De rechter kan ingediende vorderingen voor bouwinbreuken die dateren van voor 1 mei 2000 die nog niet voor eensluidend advies aan de HRH werden voorgelegd, alsnog voor advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voorleggen. Het betreft dus een mogelijkheid en geen verplichting voor de strafrechter.

Waar de Hoge Raad voor het Herstelbeleid ook bevoegd is om een eensluidend advies te verlenen over de opstarting van de ambtshalve uitvoering van het vonnis of arrest door de stedenbouwkundig inspecteur, acht de rechtbank het niet aangewezen thans dit advies in te winnen. Dit zou bovendien de afhandeling van de zaak, nodeloos vertragen.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B.28.12.1950 verv. K.B.29.7.92 gew. K.B.23.12.93 gew. K.B.11.12.01(€); (gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 3, 21ter, V.T./162 182 184 186 189 190 191 194 226 227 185 187;

W. 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 WVW 7.2.03;(opdec.)

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 44, 65, eerste lid, 66/50/5/

Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, art. 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede, derde en laatste lid, 65 Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, art. 42, § 1, 1°, 66, eerste, tweede, derde en vijfde lid, 68;

Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99, § 1-4°, 146 al. 1-1° en laatste lid, 147, 149, 204;

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew. W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting)-

Wet van 29 juni 1964, art. 1, 8 § 1, 9, 14; gew. W. 10.2.1994; (uitstel)-

W.1.8.1985, art. 28,29; gew. W. 24.12.1993, art. 3 & W.22.4.03; K.B.18.12.1986, art.58; gew. K.B.19.12.03;(10fr/€10); gew. K.B.31.10.2005;(€25);

EG verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 eurowet 78 d.d. 26.6.2000; KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 eurowet 77 d.d. 30.06.2000; KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

HEROMSCHRIJFT de periode van het ten laste gelegde in de zaak gekend onder IV als volgt:

“Te *op niet nader te bepalen data, in de periode van 29 april 1996 tot 27 mei 1997*”

VERKLAART beklagde beklaagde
beklaagde en beklagde

schuldig aan het hen respectievelijk ten laste gelegde;

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek in hoofde van

VEROORDEELT beklagde voor de feiten omschreven onder
de tenlasteleggingen A tot en met F in de zaak I, de enige tenlastelegging in de zaak II, de tenlasteleggingen A en B in de zaak III, de enige tenlastelegging in de zaak IV in de heromschreven periode van 29 april 1996 tot 27 mei 1997 en de enige tenlastelegging in de zaak V samen tot een geldboete van DRIEDUIZEND EURO, met 40 opdecimen

verhoogd (= x 5), **15.000 euro** bedragende;

VEROORDEELT beklaagde _____ voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, E en F in de zaak I en de enige tenlastelegging in de zaak II samen tot een geldboete van TWEEDUIZEND EURO, met 40 opdecimen verhoogd (= x 5), **10.000 euro** bedragende;

VERLEENT aan beklaagde _____ **gewoon uitstel** van tenuitvoerlegging gedurende een **termijn van drie jaar** voor de opgelegde geldboete van 2.000 euro;

VEROORDEELT beklaagde _____ voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, E en F in de zaak I samen tot een geldboete van VIJFHONDERD EURO, met 40 opdecimen verhoogd (= x 5), **2.500 euro** bedragende;

VEROORDEELT beklaagde _____ voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, E en F in de zaak I samen tot een geldboete van VIJFHONDERD EURO, met 40 opdecimen verhoogd (= x 5), **2.500 euro** bedragende;

VERLEENT aan beklaagde _____ **gewoon uitstel** van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van **drie jaar** voor de opgelegde geldboete van 500 euro;

ZEGT voor recht dat overeenkomstig artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964, het uitstel van rechtswege wordt herroepen ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

GELAST voor beklaagde _____ voor de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging in de zaak IV de **GEWONE OPSCHORTING** van de uitspraak van veroordeling voor een termijn van **drie jaren**;

BEVEELT beklaagde _____ en beklaagde _____ (deze laatste enkel met betrekking tot de zaak IV) op vordering van het college van burgemeester en schepenen (zaak I, IV en V) en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (zaak I en IV) tot:

- wat betreft de zaak I: het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat. Dit impliceert het herstel van de toestand in overeenstemming met de vergunning verleend op 03 juni 1996 voor de regularisatie van het verbouwen en uitbreiden van de _____ door de volledige afbraak van alle constructies vermeld in het proces-verbaal van 20 november 1997 met nummer _____ (inkomportaal met lichtreclame, metalen trap, kolom met lichtreclame), het verwijderen van alle vloerplaten en funderingen, het verwijderen van alle (afbraak)materialen naar een daartoe bestemde stortplaats en het herstellen van het maaiveld in de oorspronkelijke staat en tot het oorspronkelijke niveau.

- Wat betreft de zaak IV: het herstel van de toestand in overeenstemming met de vergunning verleend op 03 juni 1996 (voor de regularisatie van het verbouwen en uitbreiden van de door volledige afbraak van de laatste 3,05 meter van het gebouw, het verwijderen van alle vloerplaten en funderingen in deze laatste 3,05 meter van het gebouw, het verwijderen van alle (afbraak)materialen naar een daartoe bestemde stortplaats, het herstellen van het maaiveld in oorspronkelijke staat en tot het oorspronkelijk niveau, beplanten van de bufferstrook t.o.v. het agrarisch gebied met groenblijvende planten en sierheesters, binnen het eerstvolgende plantseizoen en blijvend te onderhouden.
- Wat betreft de zaak V: het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat wat betreft de reclametoren met verlichting, de portiershut, de slagbomen en de asfaltstroken (perceel
Dit impliceert op perceel
  - volledige afbraak van de reclametoren met verlichting, portiershut op een betonnen sokkel, slagbomen, asfaltstroken
  - verwijderen van alle vloerplaten, funderingen en asfaltstroken
  - verwijderen van alle (afbraak)materialen naar een daartoe bestemde stortplaats
  - herstellen van het maaiveld in oorspronkelijke staat en tot het oorspronkelijk niveau
 binnen een termijn van **één jaar** vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de vermelde termijn werden uitgevoerd, het college van burgemeester en schepenen (zaak I, IV en V) en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (zaak I en IV) ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

ZEGT voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen (zaak I, IV en V) en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (zaak I en IV) door beklagde en beklagde (deze laatste enkel met betrekking tot de zaak VI) een **dwangsom** zal worden verbeurd van **250 euro per dag vertraging** in de nakoming van de bevolen herstelmaatregelen in de zaak I, IV en V;

Kosten: Veroordeelt al de veroordeelden in solidum tot de gerechtskosten deze begroot op: 1.495,49 euro;

Legt bovendien aan iedere veroordeelde een **vergoeding** op van **€ 25;** -----

(K.B. 11.12.'01 tot wijziging K.B.23.12.'93 -W. 28.07.'92) -----

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van 25 EURO (K.B. 31.10.05), met 45 opdecimen verhoogd, € 137,5 bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beklaagden.

ieder eenmaal deze som;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboeten **wat betreft de beklagden** in

zullen kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van drie maand voor de boete van 3000 euro en drie maand voor de boete van 500 euro.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

--- di **28 maart 2006** ---

Aanwezig: -----

ondervoorzitter, voorzitter der 19° kamer;
rechter;

belg, meer dan 30 jaar oud, in het gerechtelijk arrondissement Dendermonde op het tableau van de Orde ingeschreven advocaat, zitting nemend ter vervanging van de werkende en van de plaatsvervangende rechters, allen wettig verhinderd;

substituut-Procureur des Konings;
griffier;

(doorhaling van *een* regels en *zijn* woorden goedgekeurd)